

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.28/2010/9.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2010. február 22-én megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

végzést:

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. november 13-án kelt 2.B.846/2008/35. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen: 363.775 (háromszázhatvanháromezer-hétszázhetvenöt) Ft.

A szabadságvesztést tartamába beszámítja a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 25.790 (huszonötezer-hétszázkilencven) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a rendelkező részben írt határozatával vádlottat a Btk.170.§ (1) bekezdés és az (5) bekezdés második fordulata szerint minősülő halált okozó testi sértés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 10 év fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogva tartás szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.23/2010/7-I. számú átiratában a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésének értelmében teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A megállapított tényállás azonban részleges felderítetlenség és kisebb hiányosságok miatt részben megalapozatlan.

Felderítetlenséget jelent, hogy az elsőfokú bíróság az orvos szakértők meghallgatásakor nem tisztázta megfelelő mélységben, hogy tanú által előadott és a vádban írt többszörös, több testtájat érő, tartós bántalmazás a keletkezett sérülésekre tekintettel biztonsággal igazolható-e orvos szakértői szempontból, illetve ha igen, milyen okok folytán. A szakértők ugyan véleményezték azt, hogy a sértett sérülése keletkezhetett tanú által vallottak szerint, nem került sor azonban annak pontos feltárására, hogy a többszörös bántalmazás miért nem okozhatott több és más súlyos sérüléseket, mint amiket az orvosi dokumentáció tartalmaz. A szakértői vélemény ilyen formában aggályos és nem tekinthető mindenben megalapozottnak.

Elmaradt ezen felül a sértett vádbeli nap előtt viszonylag rövidebb idővel keletkezett sérüléseinek és azok perbeli ügyre való kihatásának vizsgálata.

A tényállás személyi része pedig az egyik korábbi elítélésnél volt hiányos.

A Be.351.§ (2) bekezdés a) és b) pontjában írt megalapozatlanság azonban részbizonyítás felvételével - a sértett sérüléseire véleményt adó orvos szakértők tanú jelenlétében végzett meghallgatásával - és az iratok tartalma alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt.

Az ítélet tábla a tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.

A vádlott korábbi elítéléseire

- Az ítélet 2. oldalán az 1./ számmal jelzett ügyben a bíróság a vádlottat többszörös visszaesőként ítélte el. A bűncselekmény sértettje ekkor is volt, akivel a vádlott akkor élettársi kapcsolatban élt.

A személyi rész kiegészítése az erkölcsi bizonyítvány és a Nyírbátori Városi Bíróság B.220/2001. számú ügyiratának adatain alapszik. A tényállás kiegészítése egyrészt a korábbi büntetés adatainak pontossága, másfelől a sértett személyének azonossága és bűnösségi körülmények miatt bírt jelentőséggel.

A történeti tényállás tekintetében

- A 4. oldal első bekezdésének második sorából a „feltehetően” részt mellőzi.

- A vádlott a sértettet földre dobása előtt csak kisebb erővel bántalmazta, mely súlyosabb sérüléseket nem idézett elő.
- A halálhoz vezető sérülés a 4. oldal 5. bekezdésének második mondatában írt bántalmazás, a sértett földre vetése által keletkezett.

A történeti tényállás - 4. oldal első bekezdése - helyesbítését az indokolta, hogy a bírói ítéletben vagylagos kitételek, feltételezések nem szerepelhetnek, a helyesbített tények pedig a rendelkezésre álló bizonyítékok és ténybeli következtetés által megállapíthatók.

A sértett bántalmazására vonatkozó tények dr. orvos szakértők fellebbezési tárgyaláson előadott véleménye és ténybeli következtetések alapján volt helyesbítendő és kiegészítendő. A szakértők a tárgyaláson kifejtették, hogy a sértettet különböző testtájékon érő tompa erőbehatások - kivéve a koponyaalapot ért traumát - súlyosabb sérüléseket nem okoztak, kisebb erejűek voltak. Ilyen erőbehatás mellett pedig elfogadható tanúvallomása orvos szakértői szempontból is. Helytálló ténybeli következtetéssel továbbá azt kellett megállapítani, figyelemmel tanú döntően konzekvens vallomására is, hogy a halálhoz vezető sérülés a sértett földre dobásakor alakult ki.

A szakértők egyben kizárták, hogy a sértett korábbi bántalmazása és könnyebb sérülései okozati összefüggésben álltak a vádbeli sérülésekkel és a sértett halálával.

A kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú ítélezés alapját képezte.

A megyei bíróság a lényeges bizonyítékokat számba vette, azokat gondosan, a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapítja s melyeket nem fogad el a tények alapjául. Indokolási kötelezettségének teljes körben eleget tett, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. tanúvallomása, az orvos szakértői bizonyítás adatai meggyőzően cáfolták a vádlott azon védekezését, hogy az ittas sértett elesés folytán szerezhette sérüléseit. A vádlotti vallomás hitelt érdemlősége ellen szól, hogy vádlott neve a védekezését több ízben, jelentős mértékben megváltoztatta, míg a terhelő vallomást tevő tanú végig kitartott egyezően amellelt, hogy látta a sértett súlyos, vádlott általi bántalmazását.

Az eltérő tényállás megállapítására és a vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezés a bizonyítékok értékelésén keresztül támadja a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be.351-352.§).

A vádlott a 3. sorszám alatti beadványában indítványt tett tanúk vallomására, valamint újabb orvos szakértői vizsgálat elrendelésére.

Az ítélet tábla az indítványnak részben helyt adott, tanúként idézte meg, ezt meghaladóan azonban a bizonyítási indítványt elutasította az alábbi okok miatt.

Az ügyben eljáró orvos szakértők, a másodfokú eljárásban felvett részbizonyítás eredményét is figyelembe véve minden lényeges, az ügy helyes megítélése szempontjából fontos orvosi szakkérdésre választ adtak. Véleményük az okirati és személyi

bizonyítékokkal való összefüggésben is helytálló, hitelt érdemlő. Más orvos szakértő kirendelésére ezért nem volt törvényes alap.

Az ítéltábla tanúk ismételt idézését sem látta szükségesnek. A megyei bíróság tanúkat a megfelelő részletességgel kihallgatta. A bírósági eljárásban ismeretlen helyen tartózkodó tanúvallomását pedig felolvasta és a tárgyalás anyagává tette. A tanúk újbóli kihallgatása, illetve az arra irányuló intézkedés eltérő tények megállapításához nem vezethetne, csak az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezné, ezért az indítványt a fenti részben is el kellett utasítani.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az ítéltábla vizsgálta, hogy a vádlotti cselekmény nem minősíthető-e súlyosabban, a Btk.166.§ (1) bekezdése szerint emberölés büntetnének. A válasz nemleges. A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás igazolta, hogy az ítéletben írt vádlotti bántalmazás kizárólag a koponyasérüléshez vezető földre dobás során volt intenzív és komoly erejű. Értékelve az alanyi és tárgyi tényezőket, nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott ölési szándékát nem látta megállapíthatónak és a vádbeli cselekményt halált okozó testi sértés büntetnének minősítette. Az első bírói indokolással az ítéltábla egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő fő- és mellékbüntetést szabott ki. A többszörös visszaeső, korábban már halált okozó testi sértés büntette miatt elítélt vádlott büntetése eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésre ezért nem kerülhetett sor. Az ismételten élet kioltásával járó bűncselekményben bűnösnek kimondott vádlottal szemben a törvény szigorának alkalmazása indokolt.

Törvényesek az ítélet egyéb, az előzetes fogva tartás beszámítására, a lefoglalt bűnjelekre és alapvetően a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is. Az első fokon megállapított bűnügyi költség összege csak az orvos szakértők tárgyalási meghallgatási díjának emelt részével növekedtek a másodfokú bíróság korábban hozott nem peres határozata alapján.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogva tartásban töltött időnek a főbüntetésbe történő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2010. február 22.

Dr. Kardos Sándor sk. . Hágger Tamás sk. . Elek Balázs sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

ZÁRADÉK: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.846/2008/35. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. február 22.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő